

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Instytut Historii Sztuki i Kultury WHiDK

Kierunek:

Historia sztuki

Poziom:

studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Historia sztuki XIX wieku polskiej

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot obowiązkowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok III, semestr zimowy

Wymiar:

wykład: 30 godz.

Punkty ECTS:

wykład: 3

Forma zaliczenia:

wykład: egzamin

Prowadzący:

wykład: dr Barbara Ciciora-Czwórńóg;

Koordynator sylabusu:

dr Barbara Ciciora-Czwórńóg

Sylabus dostępny w ramach:

- [Historia sztuki XIX wieku polskiej](#) [na kierunku:] [Historia sztuki](#) (Hsz), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, III rok, semestr zimowy

◦ [prowadzący wykład:30h/e/3ECTS]: dr Barbara Ciciora-Czwórńóg;

Wymagania wstępne:

BRAK

Cele:

Celem zajęć jest wyrobienie umiejętności periodyzacji sztuki polskiej wieku XIX i jej dziejów, wraz ze wskazaniem nurtów, tendencji oraz twórców.

Treści kształcenia:

T.1 - Wprowadzenie do historii sztuki polskiej w XIX wieku

T.2 - Rozwój sztuki polskiej w XIX wieku

T.3 - Periodyzacja, wpływy obce oraz autonomiczność sztuki polskiej Celem zajęć jest zapoznanie uczestników wykładu z problemami odnoszącymi się do rozwoju sztuki polskiej w wieku XIX, również w kontekście sztuki europejskiej. Nacisk kładziony jest przede wszystkim na malarstwo, choć omawiane są również rzeźba i architektura, oraz rzemiosło artystyczne.

Wiedza i umiejętności nabywane podczas wykładu mają umożliwić rozpoznawać i opisywać poszczególne epoki, style, tendencje i maniery sztuki polskiej wieku XIX. Pozwolą one w przyszłości wykonywać zawody i profesje związane z historią sztuki, np. podczas pracy w urzędach konserwatorskich, instytucjach ochrony dziedzictwa narodowego, firmach konserwatorskich, odpowiednich wydziałach urzędów miejskich itp. Podczas zajęć studenci nabywają umiejętności posługiwania się właściwą terminologią z zakresu sztuki polskiej w. XIX, polegającą m.in. na wskazaniu periodyzacji, tematyki i ikonografii). W wyniku przeprowadzonych zajęć studenci potrafią powiązać zjawiska artystyczne typowe dla sztuki ziem polskich z kontekstem kulturowym i historycznym. W trakcie zajęć studenci poznają różnorodne metody analizy dzieł sztuki powszechnej od klasycyzmu do modernizmu.

Efekty kształcenia:

WIEDZA

W_1 Student ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej historii sztuki, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności profesjonalnej

W_2 Student zna terminologię z zakresu sztuki polskiej XIX wieku na poziomie rozszerzonym oraz ma uporządkowaną, pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji, szczegółową wiedzę z zakresu historii sztuki polskiej XIX wieku.

W_3 Student ma szczegółową wiedzę o współczesnych dokonaniach, szkołach badawczych, obejmującą historię sztuki polskiej XIX wieku.

UMIEJĘTNOŚCI

U_1 Student potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z zakresu historii sztuki polskiej XIX wieku z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy.

U_2 Student posiada umiejętność integrowania wiedzy z różnych dyscyplin w zakresie historii sztuki polskiej XIX wieku oraz jej zastosowania w nietypowych sytuacjach profesjonalnych.

U_3 Student posiada umiejętność formułowania opinii krytycznych o wytworach kultury na podstawie wiedzy naukowej i doświadczenia oraz umiejętność prezentacji opracowań krytycznych w różnych formach i w różnych mediach.

KOMPETENCJE

K_1 Student ma świadomość swojej wiedzy z zakresu historii sztuki i umiejętności warsztatowych oraz rozumie potrzebę pogłębiania ich przez całe życie; potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób.

K_2 Student potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania.

K_3 Student prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu, rozumie konieczność przestrzegania norm etycznych w pracy historyka sztuki i popularyzacji wiedzy z zakresu historii sztuki.

K_4 Student systematycznie uczestniczy w życiu kulturalnym, interesuje się aktualnymi wydarzeniami kulturalnymi, nowatorskimi formami wyrazu artystycznego, nowymi zjawiskami w sztuce.

Metody i narzędzia dydaktyczne:

M.1 Wykład

M.2 Prezentacja multimedialna lub zajęcia terenowe

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Egzamin z oceną. Egzamin ustny - w formie rozmowy, w terminie przewidzianym sesją i ustalonym przez prowadzącego. Rozmowa sprawdza wiedzę i kompetencje studenta, odnoszące się do treści przekazywanych na wykładzie oraz w trakcie lektury prac naukowych, włączonych do zestawu bibliografii obowiązkowej.

Lektury podstawowe:

Porębski M., Dzieje sztuki w zarysie, t. III, Warszawa 1988;

Wallis M., Secesja, Warszawa 1987;

Zgórniak M., Wokół neorenesansu w architekturze wieku XIX, Kraków 1987 (Zeszyty Naukowe UJ, Prace z Historii Sztuki, XVIII);

Białostocki J., Symbole i obrazy w świecie sztuki, Warszawa 1982;

Starzyński J., Romantyzm i narodziny nowoczesności, Warszawa 1972;

Historia sztuki polskiej, red. Dobrowolski T., t. III, Kraków 1965;

Dobrowolski T., Nowoczesne malarstwo polskie. 1764-1964, t. I-II, Wrocław-Warszawa-Kraków, 1957-1964;

Lorentz S., Rottermund A., Klasycyzm w Polsce, Warszawa 1984.

Lektury uzupełniające:

Krakowski P., Teoretyczne podstawy architektury wieku XIX, Kraków 1979 (Zeszyty Naukowe UJ, Prace z Historii Sztuki, XV);

Krakowski P., Fasada dziewiętnastowieczna, Kraków 1981 (Zeszyty Naukowe UJ, Prace z Historii Sztuki, XVI);

Ostrowska-Kęmbłowska Z., Tak zwana technologiczna estetyka Schinkla, [w:] Sztuka a technika, Materiały Sesji SHS, Warszawa 1991;

Zgórniak M., Matejko w Paryżu, Kraków 1998;

Jaroszewski T., Architektura doby Oświecenia w Polsce. Nurty i odmiany, Warszawa 1971;

Porębski M., Interregnum. Studia z historii sztuki polskiej XIX i XX wieku, Warszawa 1975;

Sztuka Krakowa i Galicji w wieku XIX, red. Bałus W., Kraków 1991;

Krakowski P., Architektura neogotycka w Krakowie, FHA, XX, 1984, s. 137-181.

Uwagi: